

Vợ chồng – tình muôn thuở, nghĩa trọn đời

Dạ Quang Bích

Dẫu bất đồng, chớ bất hòa,
Chớ gây mâu thuẫn, lu loa phàn nàn.
Càng cãi vã, càng nguy nan
Càng thêm sóng gió tan hoang cửa nhà.
Nhẹ nhàng mềm mỏng, mặn mà,
Dựng bầu không khí đậm đà nghĩa ân.
Cùng nhau đối thoại thiết thân!
Hơn là đối chọi thiệt hơn nặng nề.
Chê bai, chửi mắng, chấp nê
Câu mâu, thắc mắc, hương thề còn đâu?!
Bảo nhau, xin chớ khẩu nhau,
Duy lời điềm đạm in sâu vào lòng.
Ấy là nhân ngãi vợ chồng
Đắp xây hạnh phúc song song nghĩa bền.
Bất hòa, bất thuận không nên,
Đích là thủ phạm tạo nên phân ly
Coi chừng những tiếng thị phi
Chúng là thần dữ thâm thì lơ mơ
Rắc gieo cỏ dại nghi ngờ,
Chồng không tin vợ, vợ lơ chồng mình.
Vợ chồng chính đại quang minh
Thật thà thẳng thắn nghĩa tình bền lâu.
Luôn luôn ý hợp tâm đầu
Đồng chồng, đồng vợ nào đâu sợ gì!
Ăn theo thuở, ở theo thì,

Giàu nghèo chẳng sá, sá chi sang hèn.
Không vì cuộc sống bon chen,
Mà tình chồng vợ trắng đen ê chề
"Yêu nhau muôn sự chẳng nề,
Dù trăm chỗ lệch cũng kê cho bằng".
Ca dao chi bảo rõ ràng,
Đôi bên cùng giữ, dễ dàng cho nhau.
Trần ai, ôi cuộc bể dâu
Giăng đầy cạm bẫy biết đâu mà giữa,
Đất trời còn trái nắng mưa,
Vợ chồng sao khỏi nắng trưa mưa chiều.
Trót xe nhau một chữ yêu,
Thề non hẹn biển em diu anh nâng
Cùng nhau sướng khổ đỡ đần
Cùng nhau sát cánh ân cần chăm nom
Vợ chồng gắn bó sớm hôm
Trọn tình trọn nghĩa danh thơm để đời.
Dẫu cho vật đổi sao dời,
Nghĩa tình chồng vợ sáng ngời không phai.
Đôi ta là một tuy hai,
Cùng chung tổ ấm, chung vai, chung tình,
Yêu thương đòi hỏi hy sinh,
Cái tôi loại bỏ, đôi mình sánh vai.
Đường đời chung bước chông gai
Đi là đi trọn, mặc ai suy bì,
Tranh hơn tranh thiệt mà chi?
Lụy đời nhân thế, được gì mà tranh?
Dẫu cho đắc lợi vang danh!
Vợ chồng phân rẽ sao đành, hỡi ôi?